

*Hic aliquis latet error, equō nē crēdite, Teucrī!" Et validis vīribus ingentem hastam in
latus ferī contorsit. Paulō post ecce ā Tenedō per tranquillum mare geminī serpentēs
ad litora tendunt, et agmine certō Lāocoonta petunt. Primum parva duōrum filiōrum
corpora serpēns uterque implicat, mox ipsum auxiliō subeuntem ac tēla ferentem cor-
ripiunt. Civēs visū attonitī equum in urbem trahunt, ac ita exitium Trōiae properant.*

B

Aenēās bemutatkozik

Aeneas, aki egyike Trója legjelesebb harcosainak, és az égő városból menekülő társai bolyongásuk hetedik évében félelmetes tengeri viharba kerülnek a karthágói partok közelében. A vihar elcsendesedése után kiköt a hős a szárazföldön, és az eltűnt társak keresésére indul. Helyettük azonban anyjával, Venus istennővel találkozik, aki álruhában, vadásznak öltözve siet fia elé, hogy biztatást adjon neki nehéz helyzetében. Aeneas nem ismeri fel, hogy anyjával áll szemközt, ezért bemutatkozik neki, s röviden elmondja bolyongása történetét.

Nōs Trōiā antiquā, sī vestrās forte per aurēs
Trōiae nōmen iit, diversa per aequora vectōs
forte suā Libycis tempestās appulit ōrīs.
Sum pius Aenēās, raptōs qui ex hoste penātēs
classe vehō mēcum, fāmā super aethera nōtus.
Italiam quaerō pātriam, et genus ab love summō.
Bis dēnis Phrygium cōnscendi nāvibus aequor,
vix septem convulsae undis Eurōque supersunt.
Ipse ignōtus, egēns Libyae dēserta peragrō,
Eurōpā atque Asiā pulsus.

(VERGILIUS: Aeneis I, 375–85)

Aeneas és Anchises. Az égő Trójából menekülő Aeneas vállán viszi beteg apját. Terrakotta szobor Veiiből, Kr. e. 5. sz. első fele.
(Róma, Museo Nazionale di Villa Giulia)

SZÓTÁR

A **ā, ab** (magánhangzó előtt **ab**) *praepositio* + *abl.* – -tól, -től; -ból, -ből; felől; által
ac lásd **atque**
agmen, -inis, n. – vonulás, menet; **certō**
agmine – határozott irányban, egyenesen
aiō (*sing.* 3.: **ait**) – mond, állít

aliquis, aliqua, aliquid – valaki, valami
annus, -ī, m. – év; **annō decimō** – „mikor?”
kérdésre felelő időhatározó
arx, arcis, f. – (felle)vár, erődítmény
ardeō 2 ārsī – lángol, ég; indulattól hevül,
ég; **ardēns** – *participium imperfectum*